

Hadí laboratoř na hradě Hauenštejn

**Zdi hradu Hauenštejn skrývají mnohá tajemství.
Koncem 80. let se tady stala dodnes nepotrestaná vražda. Za druhé světové
války zde byla údajně tajná laboratoř, kde nacisti zpracovávali hadí jed.
A jeden návštěvník tu dokonce vyfotil ducha.**

Text: Martin Karlík

Na první pohled vypadá Hauenštejn v Krušných horách, jako by vypadl z románů Agathy Christie. Má podobu šlechtických sídel z anglického venkova. Jeho název je však odvozený od staroněmeckého výrazu pro motyky. Jsme totiž v oblasti, kde se těžilo stříbro a cín. Hrad ale původně vznikl, aby střežil státní hranici.

Sérum proti uštknutí

V roce 1837 koupila hrad hraběnka Gabriele Buquoyová a nechala ho přestavět ve stylu tehdy módního romantismu s nádechem anglické gotiky. A tato podoba mu zůstala dodnes. Hrad patřil Buquoyům i za druhé světové války a z tohoto období se dochovalo několik pověstí.

Jedna z nich tvrdí, že tady působili nacističtí vědci a vyvíjeli sérum proti uštknutí pro Rommelovu armádu v Africe. Ta se musela potýkat nejen s nepřátelskými vojsky, ale i s jedovatými plazy. Zdejší hadům se tak měl odebrat jed, ze kterého by se dalo dělat sérum. Jenže to má háček. I když tu nejspíš nějakého potkáte, jak se vyhřívá na kameni, uvidíte jen užovku stromovou známou jako Aeskulapova. Ta ale žádný jed nemá.

Jedovaté zmije

Podle vědeckých zkoumání je tady užovka původním druhem, i když kolují zvěsti o tom, že zde byla vysazena uměle, aby vytlačila jedovaté zmije. „Bylo tady pár případů smrtelného uštknutí.

Foto: Jakub Bouček

„Pod schody je místo, kde i za bezvětří najednou cítíte studený vzduch. A zároveň máte pocit, že se na vás někdo dívá.“

A protože aeskulapka vytlačuje zmije, tak je tady snad vysadili uměle, aby dřevorubce a další dělníky ochránili před jedovatou zmijí,“ říká kastelán hradu Jakub Hejtík. Zmije tady ale už nějaké to desetiletí nebo i století nejsou. Pověst tak trochu skřípe.

Za války spadl Hauenštejn pod Sudety a byl tedy na území třetí říše. Část objektu tak museli majitelé Němcům pronajmout. „Byla tady posádka s radiostanicí. Gestapo tady údajně mělo nějaké kanceláře, ale vojáků zde moc nebylo,“ dodává Hejtík.

Jáchymovské doly

Buquoyové o hrad na základě Benešových dekretů přišli. Poslední majitel skončil jako vězeň v jáchymovských dolech, zatímco na jeho hradě bydleli dělníci, kteří na dolech pracovali. Možná že si právě oni při nějaké pijatice začali vyprávět o hadech na základě útržků, které někde zaslechli. Pověst o laboratořích tak byla na světě. Dělníky později na hradě nahradily děti, vznikl tady pro ně záchytný domov. Jenže vytápnět starý hrad stálo spoustu peněz, a tak domov brzy zanikl.

Vražda na hradě

Jedna legenda však má reálný základ. Psal se rok 1989 a jeden z místních obyvatel přišel o motorku. Když ji hledal, tak natrefil i na zloděje. Šel jim vynadat, došlo ke rvačce a zloději majitele motorky zabili. Vypátrat se je nepodařilo. Místo zločinu, kde došlo k vraždě, někteří lidé vyhledávají a tvrdí, že tam něco cítí. „Pod schody je místo, kde i za bezvětří najednou cítíte studený vzduch. A zároveň máte pocit, že se na vás někdo dívá,“ vypráví kastelán.

Na hradě je možné přenocovat a jeden z návštěvníků tady dokonce ducha vyfotil. Jde o hru stínů a světla? Nebo kaz na filmu? Těžko říct. Možná se jen na objektivu objevilo smítko. Třeba jde jen o optický klam. Jedna rozmazaná fotka asi těžko může být důkazem o něčem nadpřirozeném. □

Co zamýšleli s hradem komunisté?

Okresní národní výbor chtěl hrad zrekonstruovat, ale nikdy pro to nenalezl dostatečné finance ani politickou podporu. Soudruzi diskutovali o tom, jestli je objekt zajímavý a historicky cenný, aby se vyplatilo investovat do jeho záchrany. Padl návrh, že by se hrad mohl proměnit v hotel pro cizince a přinášet tak tvrdou západní měnu. K tomu ale nedošlo. Po roce 1982 se dokonce uvažovalo o demolici celého objektu s výjimkou věže. Ústav památkové péče byl ale proti.

